

در وادی عشق

سخنان رهبر معظم انقلاب در جمع شرکت‌کنندگان
دومین دوره مسابقات قرآن کریم فارغ‌التحصیلان سمپاد

اشاره:

بچه‌ها به میهمانی نماز دعوت شده بودند، یک دانشجوی سمپادی اذان گفت، رهبر آمد، نماز ظهر و عصر اقامه شد. سؤال همه این بود: «آیا رهبرمان برای ما سخن خواهد گفت؟ ما فقط قرار نماز داشته‌ایم.» آری، او برایمان از «وادی عشق» به قرآن صحبت کرد؛ با هم می‌خوانیم:

بسم الله الرحمن الرحيم

اولاً خدا را شکر می‌کنم که در میان شما جوانهای عزیز شوق به قرآن و فراگیری تلاوت قرآن شیوع و رواج دارد و انشاءالله روز به روز رواج این میل و این گرایش بیشتر بشود. ثانیاً از همه شما، تک تک تکتان که در کار قرآن وارد شده‌اید و همین‌طور از مسئولین و مربیان و استادان، کسانی که به شما در این راه کمک کردند، صمیمانه و از ته دل تشکر می‌کنم. توجه به تلاوت قرآن یک فلسفه متین و اساسی دارد. این طور نیست که فقط جنبه هنری

مسئله مورد توجه قرار گرفته باشد، یا یک سرگرمی باشد. اگر بخواهیم قرآن در فضای ذهنی جامعه‌مان و کشورمان رواج پیدا بکند و مفاهیم قرآن، مفاهیم رایج در ذهنها و فکرها بشود و عرف قرآن حاکم بر ذهنیت جامعه بشود، اگر این را طالب هستیم - که این بسیار هم مهم است - حتماً احتیاج داریم به اینکه افراد جامعه همه بتوانند قرآن را درست تلاوت کنند. و از طریق تلاوت کردن، قدرت تدبّر در قرآن را پیدا بکنند و با تدبّر در قرآن بتوانند به قدر ظرفیتشان به اعماق مفاهیم و معارف قرآنی برسند و در آن سیر کنند.

خوش خوانان قرآن، پرچم‌ها و علم‌هایی هستند که بقیه افراد را به سمت تلاوت قرآن سوق می‌دهند. خوش خوانی و درست خوانی قرآن، یک خصوصیت را دارد. در جاهایی از دنیا، «خوش خوانی قرآن»، حرفه است. یک نفر قرآن و قرائت‌های مختلف را یاد می‌گیرد برای اینکه برود فلان جا بخواند و پول بگیرد. در کشور ما خوشبختانه این کار رایج نیست. این خیلی کوچکت‌تر و پایین‌تر است از آنچه که امروز در بین جامعه ماست. خیلی از این خوانندگان معروف قرآن که می‌بینیم، کسانی هستند که حرفه‌شان این است. البته حرفه بدی نیست، حرفه خوبی است. چه بهتر که انسان، حرفه‌اش، حرفه‌ای باشد که با قرآن سر و کار دارد. لکن «حرفه» است. خوش خوان‌های ما، حرفه‌شان این نیست. «عشقشان» این است. گرایش و میلشان این است. این خیلی خوب است. شما وقتی تلاوت می‌کنید اگر تلاوت صحیح و خوب و همراه با رموز و فنون هنری تلاوت باشد، هر کس را که با قرآن آشناست، به قرآن شائق‌تر می‌کند. هر کس که معنای قرآن را می‌فهمد، او را به «تدبر» وادار می‌کند. من به شما عرض بکنم، خود من که در مجالس تلاوت زیاد بوده‌ام یا نوارهای تلاوت را زیاد گوش کرده‌ام، خیلی از حقایقی که از قرآن فهمیده‌ام، در هنگام تلاوت خوش یک قاری به ذهن من رسیده است. تلاوت خوش کمک می‌کند به این که انسان «تدبر» کند، «نکته» دریابد و این هنر خیلی بزرگی است که بتوانید چنین کاری را بکنید. آن کسی را هم که با قرآن آشنا نیست، به قرآن علاقه‌مند می‌کند. آن کسی را هم که توانایی خواندن ندارد، به خواندن علاقه‌مند می‌کند. یعنی یک تلاوت خوب هر کسی را هر جا هست یک قدم جلو می‌آورد. این کار مهمی است. و بدانید عزیزان من، تا وقتی امت اسلامی و هر بخشی از امت اسلامی، مثلاً جامعه ایرانی، اکثر اجزایش، حداقل، یا بخش بزرگی از اجزاء این امت، با مفاهیم قرآن نتوانند «رابطه» برقرار بکنند - رابطه مستقیم و رابطه رویاروی - پایه‌های «تمدن قرآنی» مستحکم نخواهد شد. این را

بدانید، «فهم قرآن» اگر در بین مردم رایج بشود، جوان‌های ما، دخترها، پسرها، پدر و مادرها، کارمندان، کاسب، کشاورز، کارگر، قشرهای مختلف، هر گاه که دربارهٔ یک مسئله‌ای فکر می‌کنند - دربارهٔ مسائل اجتماعی، مسائل سیاسی، مسائل جهانی، مسائل اقتصادی - این جور بشود، که وقتی دربارهٔ هر مسئله‌ای فکر می‌کنند، یک معرفت قرآنی که مستند به آیات قرآن هست در ذهنشان نقش ببندد. ببینید چقدر مهم است، هر جامعه‌ای که این جور شد، وقتی یک اکثریت یا جمعیت عظیمی از جامعه به این حالت درآیند، آن وقت می‌شود امیدوار بود که بنای شامخ اسلامی در این جا عمیق و راسخ است. و ما به این سمت داریم حرکت می‌کنیم. الان جامعه ما دارد به این سمت حرکت می‌کند. علیرغم همهٔ تلاشهای فرهنگی که دشمنان می‌کنند، ما داریم به این سمت می‌رویم، خوب هم داریم حرکت می‌کنیم. الان میلیونها جوان در سرتاسر کشور، مثل شما در ارتباط با قرآنند، در همه جای کشور، و دارند خودشان را مرتب به قرآن نزدیک می‌کنند. بعضی‌ها با سرعت، بعضی‌ها با ببطء [آهستگی]، بعضی‌ها سینه‌خیز، دارند طرف انس با قرآن می‌روند. شما ببینید مثلاً انسانی که دچار تنبلی است، دچار کم‌کاری است، این آیه معروف قرآن یادش بیاید که «وَ أَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ وَ أَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَىٰ» [نجم - آیات ۴-۳۹]. این را، معنایش را بفهمد که: «هیچ انسانی جز نتیجهٔ سعی خودش را نخواهد دید و نتیجهٔ سعی خود را حتماً خواهد دید»، ببینید این چه حرکتی را در انسان ایجاد می‌کند، چه شوقی را در یک انسان بی تفاوت به وجود می‌آورد. انسان «شائق» را در میدان، چطور ثابت قدم می‌کند.

قرآن در همهٔ مسائل زندگی، سخن گویا، شفاف، راهنما، راهگشا و گره‌بازکن دارد که اگر انسانها با قرآن انس بگیرند و معنای قرآن را بفهمند، به تدریج این در ذهنها مستقر خواهد شد، تبدیل به ذهنیت ثابت جامعه خواهد شد، ذهنیت تشبیه شدهٔ جامعه. این کار را تلاوت‌های خوب می‌تواند انجام بدهد و شما می‌توانید نقش داشته باشید. شما بخصوص در دانشگاهها یا در هر مرکز آموزشی که مشغول هستید، می‌توانید مؤثر باشید در محیط خودتان، در فضای خودتان، بنابراین، «خواندن» قرآن یک قدم حتمی است. «تلاوت خوب» قرآن یک قدم لازم است. البته قدم اول است و بایستی به دنبال آن قدمهای بعدی را بردارید، «معنای قرآن را بفهمید. وقتی خودتان تلاوت می‌کنید یا وقتی دیگری تلاوت می‌کند، در آیات قرآن «تدبر» کنید، «تعمق» کنید، حقایق بسیاری را خواهید یافت و به فضل پروردگار نسل جوان ما

علیرغم همه فکرها و نیت‌های شوم و فاسدی که علیه او الان در مراکز تصمیم‌گیری دنیا منعقد می‌شود و به سمت اجرا حرکت می‌کند، علیرغم همه اینها، نسل جوان ما با استقامت خودش، با طهارت خودش، با نورانیت خودش، با تنفس در فضای اسلامی موجود، خواهد توانست پیش برود، و بر همه اینها فائق بیاید. شماها انشاءالله پیشگامان این راه خواهید بود. امیدوارم انشاءالله موفق باشید. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

